

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ IAȘI
B-dul Ștefan cel Mare și Sfânt
nr. 13
IAȘI, cod poștal - 700064

Telefon: 0232/255958
Fax: 0232/211012
E-mail: dadr.is@madr.ro
www.dajiasi.ro

ASPECTE PRIVIND CULTIVAREA SMOCHINULUI ÎN ROMÂNIA

INTRODUCERE

Smochinul (*Ficus carica*) este o specie arbustivă care face parte din familia Moraceae. Specie pomicolă de interes în rândul consumatorilor, dar și al producătorilor și cercetătorilor, *Ficus carica* L. prezintă numeroase calități alimentare și nutraceutice. Planta originară din Asia, s-a adaptat de-a lungul secolelor condițiilor din zonele cu climă mai blândă din țara noastră. Cu toate acestea, smochinul nu este plantat în plantații comerciale, iar fermierii români au nevoie de recomandarea unor soiuri cu coacere timpurie, precum și de tehnologii de cultură specifice climatului României.

REZULTATE

Smochinul este un arbust cu creștere lentă, de mărime medie (cca. 10 m), cu frunze caduce, lobulate, scoarța netedă și fructe conice numite smochine. Rădăcina smochinului este bine dezvoltată, fasciculată pe suprafața căreia se formează mugurii adventivi care drăjonează. Coroana are diametrul dublu față de diametrul ramificațiilor rădăcinii. Florile sunt în interiorul fructului, iar înmulțirea se face partenocarpic, neavând nevoie de polenizatori (caracteristică a smochinilor adriatici). Fructele conțin o cantitate mare de calciu și potasiu, au un aport de aproximativ 260 kcal/100g, de asemenea pot fi folosite ca îndulcitor. Smochinul are o durată mare de viață, poate produce până la 60 de ani, reprezentând astfel o investiție profitabilă pe timp îndelungat. Pe lângă cultivarea smochinului ca arbust fructifer, acesta poate fi utilizat și ca plantă ornamentală, fiind decorativ atât datorită scheletului cât și frunzelor și fructelor (Singh A., ș.a., 2015).

Smochinul este o specie termofilă, rezistând la temperaturi de până la +40 °C, iarna cele de sub -16 °C fiindu-i fatale. În România, pentru a supraviețui temperaturilor scăzute din perioada iernii, smochinul este protejat cu diferite materiale (folie, resturi vegetale, fân) sau prin îngropare. În zonele de origine, smochinul crește în soluri cu expunere directă la soare,

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ IAȘI
B-dul Ștefan cel Mare și Sfânt
nr. 13
IAȘI, cod poștal - 700064

Telefon: 0232/255958
Fax: 0232/211012
E-mail: dadr.is@madr.ro
www.dajiasi.ro

bine drenate, calde și aride. Smochinul preferă să crească și să se dezvolte pe stânci sau dealuri, unde solul este bine drenat, dispunând de soare și căldură din toate părțile, mai degrabă decât în soluri foarte bogate și reci. Smochinul crește sub formă de tufă sau arbustoid cu 4-7 tulpini în țara noastră, sau ca pom propriu-zis de talie mijlocie (6-8 m) în bazinul mediteranean (Solomon A., Khadabadi, 2007).

Morfologic, smochinul este o specie ginodioică, cu plante masculine numite caprificuși care produc inflorescențe (sicone) cu flori masculine și femele și plante femele care produc doar flori femele care, atunci când sunt polenizate, evoluează în smochine comestibile. Datorită faptului că plantele masculine sunt singurele care produc polen, smochinul comun este considerat o specie funcțional dioică. Majoritatea cultivarelor de smochin sunt rezultatul selecției îndelungate, iar menținerea lor în cultură se realizează prin înmulțire vegetativă.

Smochinele se numără printre cele mai bogate surse vegetale de vitamine și minerale, precum Vitamina A, Vitamina C, Vitamina K, Vitaminele din complexul B, Potasiu, Magneziu, Zinc, Cupru, Mangan și Fier (Al Snafi, A.E., 2017).

Fig. nr. 1 – fruct de smochin

În condițiile din România, smochinul poate fi cultivat în locuri adăpostite natural (păduri, depresiuni), în zone cu microclimat mediteranean unde temperatura din timpul iernii nu scade sub minus 15 grade Celsius. Nu se plantează smochinul pe locuri joase și văi, unde se formează frecvent brumă.

Studiile farmacologice relevă că smochinele au efect antibacterian, antiviral, antioxidant, antiinflamator, antidiabetic, imunologic, dermatologic, hipolipidic, antispasmodic, anti-negri, hepatoprotector.

În condițiile țării noastre, smochinul este condus sub formă de tufă, cu distanțe de plantare de 4/4 metri. Pe terenurile plane și cu sol fertil, cu posibilități de mecanizare, distanța între rânduri poate fi de 5 metri. Epoca cea mai bună de plantare la smochin este toamna, la

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ IAȘI
B-dul Ștefan cel Mare și Sfânt
nr. 13
IAȘI, cod poștal - 700064

Telefon: 0232/255958
Fax: 0232/211012
E-mail: dadr.is@madr.ro
www.dajiasi.ro

fel ca și la celelalte specii pomicole, însă în condițiile climatice din România plantarea se face numai primăvara.

Toamna, după căderea frunzelor și înainte de venirea înghețurilor, tulpinile se apleacă în direcția rândurilor și se fixează de sol cu cârlige. În această poziție se acoperă. Acoperirea cu pământ asigură o bună protecție a tulpinilor însă este o operație foarte grea și costisitoare.

Protejarea smochinului se poate face și fără aplecarea tulpinilor, în sensul că plantele se acoperă, în poziția în care sunt. Se recomandă folosirea foliei de polietilenă, ca material de protecție. La smochin se efectuează tăieri de formare, de rodire, de întreținere și de regenerare. Tăierile de formare pot începe de la plantare și au rolul de a asigura dimensiunea necesară a ramurilor de schelet și semischedet pentru susținerea producției, precum și de a grăbi intrarea pe rod.

Tăierile de rodire au menirea de a asigura un număr corespunzător de lăstari fertili, cu o lungime de 20-40 cm. Tăierile de rodire pot fi efectuate la început concomitent cu cele de formare, iar ulterior se efectuează odată cu cele de întreținere. Tăierile de întreținere și de regenerare presupun îndepărtarea ramurilor vătămate sau plasate necorespunzător.

Se pot aplica îngrășăminte organice sau complexe de tip NPK. De asemenea, se pot aplica și îngrășăminte foliare, în funcție de nevoile plantei și de condițiile de mediu.

Principalele boli care pot afecta smochinul sunt rugina, cancerul bacterian, mozaicul smochinului și antracnoza. Principalii dăunători ai smochinului sunt acarienii, afidele, omizile și păduchii țestoși.

Smochinul poate avea două recolte pe an, iar fructele din prima recoltă sunt mai mari, în schimb, cele din a doua recoltă sunt mai aromate. Perioada optimă pentru recoltare diferă în funcție de regiune și de soi. Fructele de smochin se recoltează atunci când ajung la maturitate deplină, au o culoare violet și se desprind ușor de pe plantă. După recoltare, fructele pot fi păstrate doar scurte perioade de timp, întrucât sunt perisabile.

CONCLUZII

Cultivarea smochinului în România este relativ-ușoară, dacă se practică în zonele recomandate din România (zone calde) și dacă se respectă tehnologia de cultură, efectuându-se la timp toate lucrările necesare în vederea obținerii unor recolte bogate și de calitate.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ JUDEȚEANĂ IAȘI
B-dul Ștefan cel Mare și Sfânt
nr. 13
IAȘI, cod poștal - 700064

Telefon: 0232/255958
Fax: 0232/211012
E-mail: dadr.is@madr.ro
www.dajiasi.ro

Plantele de smochin au nevoi deosebite față de factorii climatici (cultura este limitată de temperaturile minime înregistrate pe perioada iernii). În România, în satul Svinița, zona cu cei mai mulți smochini din țară, are loc anual Festivalul Smochinelor, care reprezintă o atracție pentru turiștii din țară și străinătate care vizitează Clisura Dunării. Aceștia contribuie, prin cumpărarea produselor pe bază de smochine făcute de localnici, la creșterea veniturilor familiilor și creșterea economică a zonei

Materialul este publicat pe site-ul Direcției pentru Agricultură Județene Iași .

BIBLIOGRAFIE

1. Al Snafi, A.E., 2017 - *Nutritional and pharmacological importance of Ficus carica- A review*. IOSR Journal of Pharmacy, Volume 7.
2. Khadabadi, S.S., Gond, N.Y., Ghiware, N.B. and Shendarkar, G.R. - 2007 *Hepatoprotective effect of Ficus carica leaf in chronic hepatitis*. Indian Drugs, vol. 44, no. 1, pp. 54–57;
3. Singh, A., Prakash, J., Meghwal, P.R. and Ranpise S.A. , 2015 - *Breeding of Underutilized Fruit Crops*, Chapter 12. FIG (*Ficus carica*), p. 149-174;
4. Solomon, A., Golubowicz, S., Yablowicz Z., et al., 2006 - *Antioxidant activities and anthocyanin content of fresh fruits of common fig (Ficus carica L.)*, Journal of Agricultural and Food Chemistry, vol. 54, no. 20

Întocmit ,
Consilier
Ramona Beșleagă